

Sygn. akt V KO 70/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **B.W.**

oskarżonego z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 września 2021 r.,

wystąpienia Sądu Rejonowego w O., II Wydział Karny

o przekazanie sprawy II K (...) do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł**

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W..**

### UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w O. wpłynął akt oskarżenia przeciwko B.W. wniesiony przez (...) Urząd Celno-Skarbowy, w którym zarzucono mu popełnienie przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. W odpowiedzi na akt oskarżenia obrońca wniósł o zwrócenie się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi – Sądowi Rejonowemu w W. - ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wniosek uzasadnił złym stanem zdrowia oskarżonego.

Postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2021 r. Sąd Rejonowy w O. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w W. na podstawie art. 37 k.p.k. W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał na potrzebę przekazania sprawy sądowi właściwemu dla miejsca zamieszkania oskarżonego ze względu na jego stan zdrowia. Oskarżony choruje na hemofilię typu A – postać

ciężką, z atropatią hemofiliową i endoprotezoplastyką stawu kolanowego prawego, wirusowe zapalenie wątroby typu C, zaburzenia depresyjne oraz refluks żołądkowo-przełykowy. Powołana w sprawie biegła z zakresu medycyny sądowej stwierdziła w opinii z dnia 10 lipca 2021 r., że stan zdrowia oskarżonego nie stanowi przeciwwskazania do brania udziału w postępowaniu sądowym, jednak jego podróż, w szczególności na znaczną odległość, sprzyja możliwości doznania urazu. Z uwagi na towarzyszące urazom wylewy skutkujące znacznym pogorszeniem stanu miejscowego do niemożności samodzielnego przemieszczania się włącznie, a oprócz tego z uwagi na zaawansowane zmiany stawowe, oskarżony ma ograniczoną możliwość poruszania się na dłuższych dystansach. Biegła stwierdziła również, że sytuacja zdrowotna oskarżonego w przyszłości nie ulegnie poprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w O. jest zasadny.

Przepis art. 37 k.p.k. stanowi odstępstwo od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w drodze wskazania innego sądu równorzędnego. Wprowadza więc on także odstępstwo od przewidzianej w art. 45 ust. 1 Konstytucji gwarancji rozpoznania sprawy przez właściwy sąd. Dlatego art. 37 k.p.k. nie powinien podlegać wykładni rozszerzającej, a przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu powinno mieć miejsce wyjątkowo (por. postanowienia SN: z 12.02.2002 r., V KO 4/02, LEX nr 53043; z 13.12.2002 r., III KO 53/02, LEX nr 75503; z 21.01.2003 r., III KO 59/02, LEX nr 77010; z 11.01.2012 r., II KO 93/11, LEX nr 1108480).

Niemniej jednak instytucja przewidziana w art. 37 k.p.k. powinna znaleźć zastosowanie w sytuacjach, w których skierowanie sprawy do sądu właściwego według przepisów ogólnych godziłoby w szeroko pojętą prawidłowość rozpoznania sprawy, wpływając negatywnie na dobro wymiaru sprawiedliwości. Przyjmuje się, że przez pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości należy też rozumieć interes wymiaru sprawiedliwości w szybkim rozpoznaniu sprawy. W związku z tym okoliczność dotycząca złego stanu zdrowia oskarżonego czy jego kalectwa, która uniemożliwia stawienie się na rozprawę w sądzie właściwym z uwagi na odległość

od miejsca jego zamieszkania, jest uwzględniana jako podstawa przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli daje to realne szanse udziału oskarżonego w rozprawie przed tym sądem (por. postanowienia SN: z 15.12.2010 r., II KO 100/10, OSNwSK 2010, poz. 2520; z 11.09.2012 r., IV KO 54/12, LEX nr 1220939; z 29.08.2012 r., II KO 45/12, LEX nr 1220831).

Z taką sytuacją mamy do czynienia w badanej sprawie. Zapewnienia sprawnego przeprowadzenia postępowania wymaga z uwagi na stan zdrowia oskarżonego przekazania sprawy do sądu właściwego dla jego miejsca zamieszkania, którym obecnie jest (jak to wynika z treści pisma z dnia 27 kwietnia 2021 r. – k.222v) Warszawa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

as